

— Азъ съмъ тате, — виновно заеквамъ,
м ми става и гузно и жалъ —
колко, горкия, ли е претеглилъ,
та безъ време е тъй остарялъ !

— Е-ще, синко, то дето се вика,
добре стори, че си подойде,
та добре си дошелъ и пристигналъ
на светия твой имененъ день.

Единъ снѣгъ е засипалъ колибитъ,
едва самъ ти на среща дойдохъ,
въ кжщи майка ти чака съ рибника,
съ медовина — каквото даль Богъ. . .

Нали ката година въвъ Плачковци
на Никулдень играе хоро —
не си петименъ за посрещачи,
надошелъ е пакъ сума народъ.